

Üliõpilaste päev

Üliõpilaselus on palju PÄEVI. Esimene loengupäev, eksamid, stipendiumipäev, tööpäev... Kuskil nende keskel asub 17. november, seaduse ja sooviga meile määratud.

SEE PÄEV on ainult 24 tundi pikk ja teda ei saa pikendada ei entusiasmi ega jõuga. Kõik hea ja huvitav peab jäägitult temasse mahtuma.

SEE PÄEV nagu iga teinegi algab kuke kiremisega ja lõpeb südaöö kellalöökidega. Tema sisu olemine meie, üliõpilaste. Meie teod, meie rõõmud.

SEE PÄEV ei nõua, ei kohusta, ei paku vägisi. Ta lihtsalt on. Spontaanne, pingeline ja meelde jääv, täis põlemist nagu kogu üliõpilaselu.

SEE PÄEV on üliõpilaste solidaarsuse ja vennastumise päev. Mida valjem on ühine südame rütm, seda tugevam on käepigistus.

SEE PÄEV on meie veel nappide traditsioonide tüvi ja taime-lava. Ja kui ta muutub üritusest vajaduseks, siis on traditsioonid kaotanud liigse ja lonkava jala.

SEE PÄEV on tööpäev. Sellega lunastame õhtused rõõmud ja söömud. Üliõpilane aga on töö ja rõõmu sulam, mitte heterogeenne, vaid homogeenne. Protsendid on individuaalsed ja kohanduvad. Higi tuleb valada mõlema pärast.

SEE PÄEV on ilmajaamas eriarvestusel ja kirjas kui selge ja palav.

SEE PÄEV on laulude ja tantsude päev, toostide päev, tõrvikute ja hurraa-hüüete päev.

SEE PÄEV on armastuse päev. Kuid kus armastus pead tõstab, seal kurvastus ei maga.

SEE PÄEV on kahe koiduga, sest ta lõpeb hoolimata kronomeetritest järgmise päeva koidikul.

J. KODAR

Sõbrad LEEDUST

Viimastel aastatel on meie õppeasutusel kujunenud tihedad sidemed Kaunase Polütehnilise Instituudiga. Meie kiudainete tehnoloogidele on sealne instituut teiseks koduks saanud. Minul ja paljudel teistel on Neemeni ääres häid sõpru. Küllap sellepärast hakkasingi huvi tundma, kuidas õpivad ja elavad leedulased meil.

Otsisin ja leidsin nad, 26 elektrotehnika spetsiaalsete materjalide tehnoloogia eriala esimese kursuse üliõpilast, analüütilise keemia laboratooriumist. Palusin rühmavanem Petras Misiust pajatada Tallinnas veedetud päevadest, elust ja õppetööst.

«Meid ei tahetud saata, aga käisime peale ja lõpuks võitsime,» räägib Irena Kupčiuvaitė, sõnakas tüdruk, kes tundub olevat grupi 8 naiselindaja hingeks.

Siis kaldub vestlus õppetöele. Paljudel on keskkooli ettevalmistus instituudi nõudmistega võrreldes nõrgaks jäänud, aga vähehaaval teeme tasa. «Mis analüütilisse puutub, siis senini higistame esimeste tööde kallal,» seletab pisut murelikult rühmavanem. Siinkohal võisin lausuda paar lohutavat sõna. Raskused on ju esialgsed ja ajutised asjad, hil-

Tegevus laboratooriumis muutub päev-päevalt huvitavamaks.

«Raske küsimus,» saan vastuseks. «Oleme siin alles vähe aega.»

«Aga meil on juba väga üksmeelne rühm,» tuleb appi grupiorganisator Juozas Liepinaitis. «Elame ühiselamus kõrvuti tubades ja oleme alati koos. Septembris töötas meist enamik Nurme ihismajandis, osa siinsamas uue õppekorpuse ehitusel.»

Nüüd sekkuvad jutusse ka neid.

jem hakkab meeldima ja siis läheb kõik ladusalt.

Meie linnaga on nad juba veidi tutvuda jõudnud. «Kas meeldib?»

«Jah, teate, mulle meenutab ta Vilniust, ja seda armastan üle kõige,» räägib Juozas.

«Igatsust on muidugi ka, aga mitte väga, sest siin on ka hea,» lausuvad neid.

V. IRS

TUJUKÜLLASEL BALLIL

Gaudeamus igitur
Juvenes dum sumus...

See idne üliõpilaste hümn seob kõiki ühtseks perekaks. Nii juhtus ka teisipäeva õhtul üliõpilaste ballil J. Tombi nimelises Kultuuripalees. Ornad naiskoori hääled alustasid ja kogu saal laulis püsti seistes.

Õhtu avaja tahtis tutvustada praegusi üliõpilasi kõigi aegade tudengite elu ja saavutustega. ent kahjuks oli ta «lektüür» koju unustanud ja see tudengipõlve hiilgav mälestus jäi seekord kuulutamata. Seda püüdis tasa teha käesoleva aja tudengid ja see neil ka õnnestus. Ornad naishääled asendati vägeva meestelauluga ning kuulus Mozarti «Joogi-kaanon» meelitas isegi lisapala välja.

Kui olid laulnud eraldi naised ja mehed, tuli lavale segakoor, mis liitis need hääled kokku. Kooride liikumisest tekkinud vahagaegu täitis väga edukalt Konservatooriumi rahvas.

Siis teatati — «Esineb ansambel «Kuljus!»»

Rõõmsalt ja tujuküllaselt tuletati meelde üliõpilaspõlve päevi. Vanemate kursuste rahval oli nii mõndagi jutustada, «rebastel» aga õppida. Eks ole ju esimesel kursusel me kõik aktiivsed loengute kuulajad, ent aegamööda aastast aastasse muutume nn. «vabakuulajateks».

Laulis akadeemiline meeskoor. Kontserdi lõpetas meeskoori ansambel saali palaval toetusel «Riksu-Kaarli».

Kahjuks polnud Kultuuripalee arvestatud nii suure hulga tantsijate jaoks — umbes kolmandik kogu massist pääses tantsupõrandale. Ülejäänud vallutasid kogu ülejäänud vaba territooriumi. Vestibüülis tantsiti Bingot, kohvikus aga... käis isetegevus.

Einelauapidajad vist lähtusid vanaaegsest kõnekäändist — «tudengid ei ole raha» ning unustasid asja teise külje — ta laenab seda ikkagi. Kuidas muidu võiks seletada, et kogu einelauavarandus (kangema kraami osas)

müüdi imekiiresti ära. Igatahes soov oli hulga-hulga rohkem, kui pakkuda suudeti. Ent ega «Riksu-Kaarli» sõbrad seepärast veel pead norgu lasknud. Mitu korda võeti tema nimi suhu, pärast ka kõik teised tuttavad ühislaulud.

Tükk aega tantsitud ja lauldud, paluti rahvas jälle suurde saali, sest oli ju tarvis valida miss ja mister Tudeng. Kunstiinstituut kui kõige rikkam suutis välja panna täisvõistkonna (2 neidu ja kaks noormeest). Pedagoogilises Instituudis ja Konservatooriumis

(Eks see ole ka õige, sest põhiliselt Mustamäelt võetakse 226-04 ja ühe numbriga veel telefoniraamat selgeks ei saa. Pealegi on ta juba aegunud).

Autoriteetse žürii otsusega pääses finaali kaks noormeest ja kaks neidu.

Nüüd seisid neil ees veelgi tõsisemad katsed: kujutada vastavaid figuure, mis langesid «taevast» (see tähendab lasti lava laest alla).

Kui finaali pääsnute suhtes tekkis väike ebakõla žürii ja pealtvaatajate vahel, siis finiš

Ringmängudel ei tahtnud lõppu tulla.

on ülekaal ilmselt õnnemal sool, sest seal olid ainult neid esindatud. Ja meie instituut — see muidugi on kuulus oma meestega, seetõttu neide meilt ei tulnud.

Igale esindajale esitati küsimusi.

Kui hapukurgi ja vülistrepi vahel suudeti vahet teha, siis 01, 02, 03, 04, 005, 006, 09 ja teisi telefoninumbrideid ei suudetud ära seletada. Paistab, et tudengid on siiski veel vähe harjutunud.

oli üksmeelne: miss Tudengiks sai Kunstiinstituudi üliõpilane AILI SARV ja mister Tudengiks sama instituudi esindaja MATI RUILJAN.

Neid krooniti, seoti aulindid ja saal laulis «Elagu!»

Pidu jätkus täie hooga üliõpilaspäeva esimeste tundideni, ning kell 01.15 kõlas orkestrilt lõpupala.

OTT KAIM

Meeskoor laulis Mustamäe nõlval

Meie akadeemiline meeskoor kogunes teisipäeva õhtul Mustamäe nõlvaku alla. Televisioon otsustas seekordset üliõpilaste päeva tähistada vabaõhukontserdiga. Ilm oli lausa talvine ja mädatud kattis paks lumevaip. Süüdatud tõrvikud andsid mõnusat soojust ja prožektorite valgus meelitas ligi hiliseid suusatajaid.

Eetris kostis meie moto ja koor alustas traditsioonilises rivis tõusu Mustamäe nõlvakule. Kuigi mägi oli libe, jõudsid kõik mehed üles. Koguneti kiiresti kaamerate ümber ja võimas meeskoorilaul läks lahti. Seekord oli kõige raskem dirigendil, sest tema pidi esile manama täpselt samad tempod ja tunded, mida tundis siis, kui neid laule lindistati.

Vaatamata kõigile tehnilistele raskustele mõõdukas kontsert edukalt. Otsustades kaamerameeste töö järgi, nägid televisioonisade vaatajad kauneid vaateid lumisest metsast, õise Tallinna panoraami, tõrvikute suitsu ja hingearu mattunud meeskoori. Keegi kaastundlik televisiooni-vaataja oli isegi helistanud stuudiosse ja palunud lõpetada laste külmetamise! Kiiresti mõõdukas poole-tunnine kontsert, «kaugnagemise» poolt pakutud kuum kohvi viis eemale külma, kõik 77 meest mahtusid lähedasti ühte Lvovi tehases tehtud autobussi ja algas teekond läbi õhtuse Tallinna J. Tombi nimelisse Kultuuripaleesse — üliõpilaste ballile.

K. MATSAR

Tõrvikutega läbi linna

Eile õhtuhämaruses kogunesid vormimütsides üliõpilased iidsele Toompeale. Sealt asuti tõrvikutega teele.

Talvetaat oli lasknud ilma viimastel tundidel mõnevõrra külmemaks minna. Aga sellest hoolimata noorte nügudel lausa õhkus sartsu ja elurõõmu. Ja — milline külm ja tuul suudaks sellele vastu pannagi!

Looklev tulemeri üle Harjumäe nõlva, üle Võidu väljaku, mööda Lenini puistead — ikka Kadrioru poole. Kõvemahällest te (kas võimeldatult või ilma) eestvedamisel lasti elada keemikuid (kelle tehtud tõrvikuid küll kiideti, küll kiruti), ehitajaid, elektrotehnikuid, kunstnikke ja pedagoogideid. Üliõpilane ei ole ju kade — võimsa «hurraa» osali-

seks said ka linna korraldus- ja koduperenaised, meie sõbrad taksojuhid ja teised.

Vaevalt küll vanad ja paljukogunud puud Kadrioru kontsertväljaku ääres nii reibast rahvast ja nii võimsat lumesõda näinud on. Vanarahvas usub, et igal hoonel olla oma hing. Ei tea, mida mõttes aastates kõlakoda, kui seal tantsud lahti löödi? Tantsijail endil tundus vist küll natuke kõhe — ühtteist oli kuulda tugevusest ja resonantsist... Aga peamine oli see, et vastu pidas...

«Hakkame, mehed, minema...» kõlas kutse ja järgijaid leidus. Laulude saatel ja lõbusa tujuga mindi linna tagasi...

VIIVI

RAJA TAGANT

Marseille'is toimunud 13. rahvusvahelisel üliõpilaste kultuurfestivalil võeti vastu resolutsioon, milles mõistetakse hukka Ameerika Ühendriikide sõjaline agressioon Vietnamis ja avaldatakse kindlat toetust vietnami rahvale tema õiglases võitluses.

Festivalist osavõtjad külastasid fotonäitust, mis näitab vietnami rahva võitlust oma kodumaa vabaduse eest. Näituse korraldas festivalist osavõtnud Vietnamii üliõpilaste delegatsioon.

* * *

Hanoist asus pikale teekonnale sada Vietnamii noort. Nende reisisihiks on Tšehhoslovakkia. Seal hakkavad nad õppima reas ülikoolides. Enamik neist vietnami noortest valis tehnilise eriala.

* * *

Mõnda aega käivad «Tuhanda järve maal» vaidlused uue asutatava Ida-Soome ülikooli asupaiga üle. Pärast arvukate avaldustega tutvumist ja delegatsioonide ettepanekute ärakuulamist otsustas valitsus esitada Eduskunnale seaduseelnõu selles küsimuses.

Valitsus teeb ettepaneku avada Ida-Soomes kolm kõrgemat õppeasutust. Kuopios kavatakse sügisel 1971 avada õppeasutus, kus valmistatakse ette arste ja hambaraste. Joensuu tahetakse asutada humanitaar- ja loodusteaduste ülikool ja esimesed üliõpilased tahetakse vastu võtta 1970. aastal. Lappeenranta on nähtud ette tehnikaukooli asupaigana.

MEIE KLUBI

«Kuhu lähed?»
«Klubisse...»
Juttu on ülikooli klubist. Seal ta asubki, keskmise suurusega punane maja, üsna Tähe tänava alguses. Siia tullakse rõõmuga ja siit lahkutakse vaimustusega. Viimasel ajal on üliõpilasklubi Tartu tudengite elus omandanud üsna keskele kohale. Ent mitte alati pole see nii olnud. Mõned aastad tagasi olid klubi kasutuses ainult praegused TRÜ kohviku ruumid, Tähe tänava punases majas aga asus tol ajal Ohvitseride Maja.

Kui punane telliskivimaja ülikooli omaks sai, oli rõõm suur. Koguni nii suur, et unustati ära, kes ja kuidas peaks hakkama niidelda härjal sarvist kinni — klubi tööd organiseerima.

Ja rahvas hoidus klubist eemale, isegi tähtsamas käidi ükskõik kus, ainult mitte seal.

«Milleks me läheme sinna, kus igav on...» arutasid tudengid omavahel.

Kulminatsioon üliõpilasklubi ebapopulaarsuses saavutati aastail 1962—1963.

Siis löi äike sisse. Millal täpselt klubi töö suure pöörde tegi, seda pole kroomikakirjutajad paberile tähendanud, aga karta on, et kõige suuremat «siüüd» igavuse kaotamisel kannavad KVN- id. Lõbusate ja leidlike Klubi (KVN) töi rahva klubisse nii massiliselt, et seinad ähvardasid lõhkeda. Lõbus tuju, leidlikud plakadid ja pingeline võistluse õhkkond jätsid õhtutest toredaid mälestusi. Ja mitte ainult seda — nii selgusid ka ülikooli kõige lõbusamad ja leidlikumad, kes on võimelised klubi üritustesse alati särtsu tooma.

Perioodiliselt, kuus kord toimub klubi «Maavärisemine». Nii kõlab elava huumori- ja satiirijakirja pealkiri. Siiani on «maa värisemine» ühel korral — oktoob-

rikuus. Tänu eesti filoloogia ja matemaatika-füüsika pedagoogilise osakonna üliõpilastele.

«Tore oli...!» ütlesid pealtvaatajad ja nende sõna on ülim seadus. «Algas tuli täie hooga, vahva, kui lõpuni miisama lähaks...»

Üsna hästi õnnestusid ka traditsiooniline avaball ja noorte tudengite õhtu.

Tänavu tegutseb klubi ruumes ka Tartu Luuletateater.

Üliõpilasklubil on suured plaanid. Pealegi on nii, et mida hästi on tehtud, seda saab veelgi paremini teha. Novembri lõpul toimub temaatiline õhtu «Inimene ja loodus». Kuidas tajuvad loodust heliloojad, kunstnikud ja luuletajad, kuidas nad seda oma loomingu edasi annavad, milline osa on loodusel meie igapäevases elus — neist ja paljudest teistest küsimustest vestlevad erinevate kutsealade esindajad.

Detsembris tuleb suur sõpruspidu paljude väliskülaliste osavõtul. Veel korraldatakse kaas-aegse sotsioloogiategaduse probleemidele pühendatud õhtu, raadio- ja televisiooniõhtu.

Üliõpilasklubi kunstiline juht sm. Sokk ütleb, et oleks ideaalne, kui meil oleks selline klubi nagu Moskva ülikoolis: igal õhtul toimub midagi huvitavat ja pääse klubisse on preemiaks parimatele.

Me püüame selle poole, et klubi oleks hubane koht, kuhu võiks alati tulla. Me püüame selle poole, et see iidsetest aegadest tuttav tudenglik elurõõm, särts ja vaimustus oleksid üliõpilasklubis meie lahutamatuks kaaslasteks. Et meiega oleks alati rõõm. Sest mitte asjata ei ütle laulusalm: «Gaudeamus igitur...»

RENITA TIMAK,
TRÜ eesti filoloogia II kursuse üliõpilane

„Lähaks või praegu tagasi!“

EPA peahoone kolmanda koruse koridoris on osake uudismaasuvest, mille loovad mitte ainult rohelised vormipluusid, varrukaemblemid ja käelärätid. Siin kohtuvad väga lähedased inimesed, kellele piisab lihtsalt sellest, et ollakse koos, et kõigil oleks hea ja nii üleemeelikult lõbus, et nakatub iga kõrvalseisja, hiljem kogu saalgi.

Esimesena saab sõna kõige suurem ülemus EPA uudismaalaste hulgas. Täieliku tiitliga kõlaks see nii. Eesti üliõpilaste autokoloni ülem Alfred Prass. Üldse viibis uudismaal 40 000 üliõpilast, kellest eesti tudengid moodustasid 1 protsendi ja EPA rahvas 1 promilli.

Eestlastest oli Štutšinski rajoonis kuus sovhoosirühma, meie omad tegid enamuses tööd Tširjovski sovhoosis. Ehitati kõike, alates lambalautadest ja lõpetades zooveterinaartechnikumi peahoonega. Leningradi kahe rühma järel saadi oblastis kolmas koht.

Kogunemist Tallinnas, rongkäigust, lõkkeõhtust Mustamäel ja kõige lõbusamast ešelonist rääkis Leidi Ots. Jaamades tekitanud nende ilmumine segadust ja uudishimu. Arvati, et kui nad ei tule Kuubast, siis lähuvad nad vähemalt Vietnami. Esimestest muljetest, majutamisest nelja tuppa (daamidele «Kaseke» ja «Tiina-Liina», meestele «Paks Margareeta» ja «Vana Toomas», hiljem lihtsalt «paksud» ja «toomad») jätkas juttu Malle Kolik.

Kuna seal ei tohtinud III liigi autojuht üldse inimesi vedada, siis tuli mõnelgi mehel lubadest «õubuda», ka Matti Kurvitsal endal. Aga sellestki saadi üle. Väino Kallas tutvus keerulise küllavaheteede süsteemiga. «nuusutas» iga nurga peal õhku ja vahele ei jäänud.

Helga Prassi jutu illustreerimiseks laulis ansambel Jurjevski

hümni. «Endalegi ootamatult saime orkestri kokku, leidusid deklamaatorid, pantomiimitegijad. Kontsertide ettevalmistamiseks jäi vähe aega, aga esinemine läks suure hoo ja vaimustusega, rahvas elas alati kaasa.»

Jaaniõhtut, laulupidu ja esimesi uudismaapulmi kommentaare Niina Kougia. Ruth Sakson rääkis agronoomi suurtest perspektiividest uudismaal: tõsta hektarisaaki 3 tsentnerilt (tänavuse põuaga!) 72 tsentnerile.

Zootehnikutel ainult on probleem, kelle piimatoodangut tõstma hakata: märke, lüpsavad 10 l päevas, lehmad 6—8 l...

Kuulajaid huvitas salapärase šahimimine ja kuna Mati olevat üldisuse arvates kõige rohkem šahimisas känd, selgitaski ta asja lähemalt. Ega tema asjata känd, tal oli ülesanne hüpikhiir kinni püüda, mis muidugi ei õnnestunud.

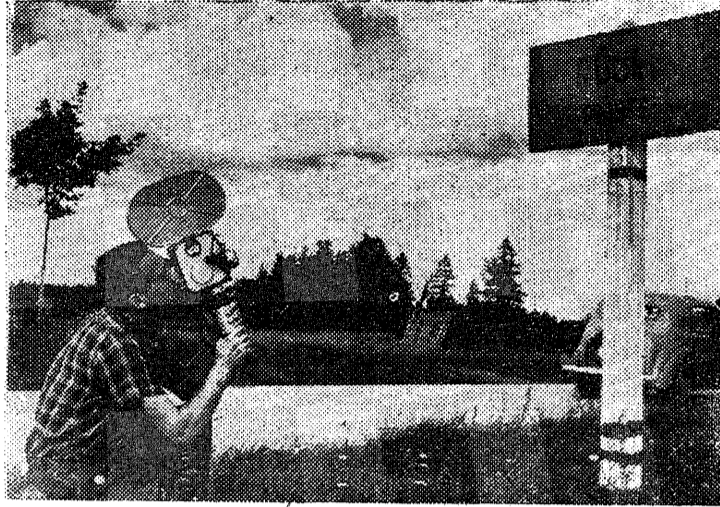
Hardal ja Koidul juhtus ühel päeval sünnipäev olema, ning siis juba peeti pulmad kõigi pulmakkommete ja kandraamid takso-ga. Helga ja Alfred pidid koguni nii intiimselt küsimusele vastama, nagu: «Kas te juba kevadel otsustasite uudismaal pulmad pidada?»

Veel katkeid uudismaalaste jutustustest: «Esimesed päevad olime meeletult, midagi ei tulnud välja, kuid tasapisi hakkas minema.»

«Segu ja kivi! lae peale tõrv, liiv, šlak — kõik mööda kitsast ja vihmaga ohtlikult libedat telingutrepki. Kiire oli, poisid võtsid nii suure koormad, et vaarusid kandraamiga.»

«Ka tüdrukud kandsid segu ja šlakki. Tööpäev oli pikk, ise vastutasime, kui vaja, olime üle aja, käed valutavad ja surid õsiti. Aga kogu aeg naljaga, huumorimeelne hinnati üle kõige. Tahadki

ÜHA UUED FILMID

Studio operaator Arvi Vichmann teeb võtteid filmi «Rattal, jalgsi, paadis» jaoks.

Tallinna Pedagoogilise Instituudi filmistudio valmistatud värvilise dokumentaalfilm «Suur päev» jõudis õpetajatele.

Filmistudio ametlikku asutamispäeva ei ole. Kunagi pani praegune autoklassi õppejõud E. Anton mõnede asjahuvilistega

heidutanud napp varustus ja materjali puudus. Värvilise dokumentaalfilm «Suur päev» jõudis üldiseks imestuseks isegi Moskvasse üleliidulisele amatöörfilmide ülevaatusele ning tunnistati seal kolmanda koha vääriliseks. Aktivist Arvi Vichmann arvas, aluse kinorینگile. Entusiastide ei et «julge pealehakkamine on pool

võitu» ja nii asutatigi 5 aasta tagasi instituudis oma filmistudio. Algul tuli töötada pügerikus mille pörand pindala oli veidi üle ühe ruutmeetri. A. Vichmann näitas siiski, et kõik olnud mehest ja ka sellises «laboratooriumis» saab teha filme, mille demostreerimisel ei pruugi häbee neda.

Filmilaboratooriumi sisustamisel ei saa märkimata jätta Tallinna Televisioonistuudio abi. Seal saadud ilmutusmasin parastuudiole elu sisse.

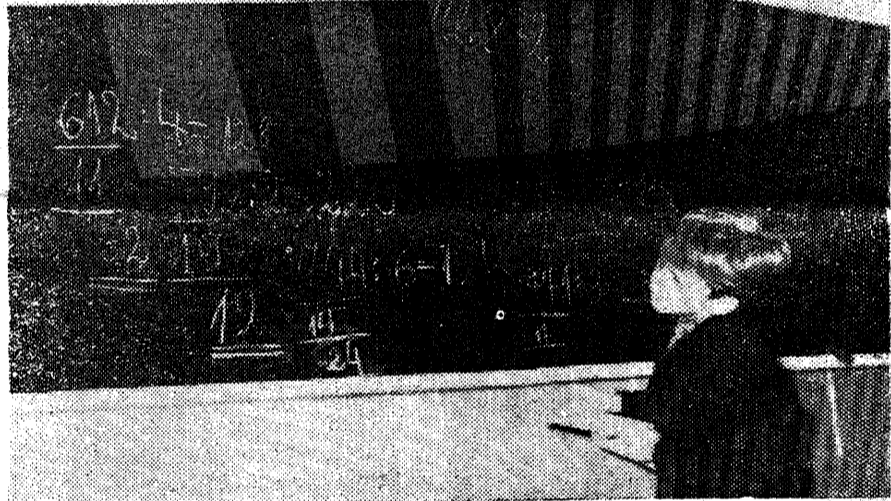
Aktivist Jaan Müller tutvustas Tartu Riiklikus Ülikoolis helifilmide valmistamisega ja märtsis tehti Pedagoogilises Instituudis esimesed proovid. Jaan Müller töö «Kitsasfilmi kopeerimismasin» automaatse valguse reguleerimise seade» tunnistati oktoobri toimunud instituudi üliõpilaste teaduslike tööde konverentsil esikoha vääriliseks.

Ekraanile jõudsid kaks esimest helifilmi «Pliiat ja...» ja «Opime voolima». Suurt abi osutasid õpetajad A. Säde, S. Stern ja S. Hanson.

Praegu on meil käsil helilaboratooriumi sisustamine ja kinotehnilise baasi täiendamine e väikesele stuudiole muutuks jõukohaseks ka kunstiliste filmide valmistamine.

RAIMO PRUUL

Pildike tulevase õpetaja praktikapäevast.
«Ega see rehkendus tund nii lihtne olegi...»
Kaastöona Pedagoogiliselt Instituudilt

tigedat nagu teha, aga lihtsalt ei saa.»

«Kolme aastaga ei õppinud inimesi nii tundma nagu seal kolme kuuga.»

«Meie brigaad oli midagi taolist, millest ma olen ammu unistanud. Koolis on igati omaette suurus. Seal aga ühine töö, ühine vastutus ja tõeline kollektiiv. Ja kõige tähtsam, meil olid töest noored inimesed. Vähesed õhtu olime kodus. Kogu aeg tants, laul, esinemised, käisime järve ääres, mägedes, lihtsalt stepis. Lähaks või praegu tagasi!»

*

Õhtu teisel poolel toimus paalepöore, see tähendab, huvitava Kohtumiste Klubi uue presidendi valimine. Tänu näiteringi andekamatele meestele oli kõrge kohus enam kui ametlik ja publikul väga lõbus.

Presidenditoolile vannutati zootehnikateaduskonna III kursuse üliõpilane Avo Mölder. Uuele komiteele ja presidendile sooviti, et ükski HKK üritus ei jääks esimesest alla.

ELMI LÄÄTS,
EPA agronoomiaosakonna III kursuse üliõpilane

Kõik hakkajad tudengid

... astuvad RSK-sse. (Need tähed desifreeritakse ja kõlavad — Rahvaste Sõpruse Klubi). Nii see tõesti on — kel on reisisuhtamine vere sees, kes on huvitatud võõrastest maadest, kirjavahetusest kaugete inimestega — need on RSK-s teretunud. Avakoosolekul tutvustas klubi president, prantsuse filoloogia neljanda kursuse üliõpilane Mall Vardja uuttele liikmetele organisatsiooni kodukorda, minevikku ja tuleviku. Tänavu on uudiseks see, et endise viie sektiooni asemel hakkab töö toimuma neljas: NSV Liidu Euroopa osa, Kesk-Aasia ja Kaukaasia, rahvademokraatiamaad ja kapitalistlikud riigid.

Klubil on olnud alati toredad traditsioonid. Nii ka tänavu. Talvevaheajal toimub ekskursioon marsruudil Leningrad—Petrozavodsk—Murmansk, ka minnakse suusamatkale Karpaatidesse.

Sügisene Mihhailovskoje... Igal aastal sõidavad sinna sajad ekskursioonid. Ja mitte varasemal ajal — kuldkollasel ajal. Ka klubi liikmed käisid ära Puškini lemmikpaigas. Ekskur-

sioon kujunes avakordiks kõigeoleva aasta tegevusele.

Mullu oli üheks suuremaks ettevõtteks Tartu Riikliku Ülikooli ÜTU teadusliku konverentsi külaliste vastuvõtt ja neile linna tutvustamine. Ainult tublidest giididest tuli nappus kätte. Seda püütakse tänavu giidide kursustega parandada.

Klubil on oma isetegevusansambel. Üsna hästi õnnestusid kontserdid Tartu rajooni kultuurimajades. Isegi talvisel Moskva-reisil esineti ja nagu RSK isetegevusansambli liikmete tagasihoidlikust jutust selgub, ei olnud moskvallased aplausiga sugugi kitsid.

Kohtumised teiste kõrgemate õppeasutuste üliõpilastega, sidemetega tegevdamine välismaa üliõpilastega, reisiplaanid — kavatsusi on palju. Et kõik õnnestuks, see on RSK liikmetest endist ja eelkõige presidendis Mall Vardjast. Ülikoolis räägatakse õigusega et ega RSK presidendi populaarsus jää sugugi maha Rahvusvaheliste Suhete Ringi presidendi omast.

MAIMU SEPPING

Tehnikakandidaat Eugen Puusepp 60-aastane

Revolutsioonilise 1905. aasta novembrikuu 15. päeval nägi esmakordselt maailmavalgust Virumaa algkooliõpetaja poeg, nüüdne juubilar, Tallinna Polütehnilise Instituudi elektrimasinate kateedri dotsendi kt. Eugen Puusepp. Juubilar haridustee kulges algkooli ja Tallinna Reaalkooli kaudu 1924. aastal Tallinna Kõrgemas Tehnikumi. Tingituna majanduslikest raskustest oli ta sunnitud koos õpingutega ka töötama, mistõttu Eesti tolaeagse

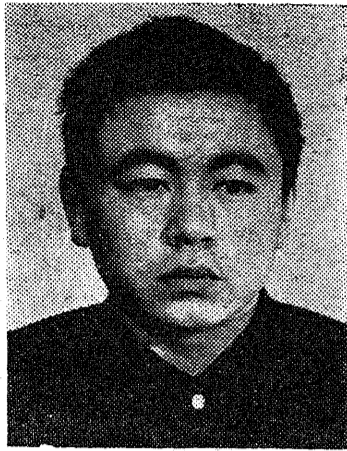
kõrgeima tehnilise kooli lõpetamine sai teoks alles 1936. aastal. Eugen Puusepp on töötanud pedagoogina tehnilistes õppeasutustes, insenerina omaaegses Riigi Ringhäälingus ja elektrimasinatehases «Volta». Pärast nõukogude võimu taaskeskestamist Eestis oli ta trustis «Eesti NSV Elekter» tegev osakonnajuhatajana.

Alates 1947. aastast töötab juubilar Tallinna Polütehnilises Instituudis, rakendades oma mitmekülgseid võimeid ja praktilisi kogemusi spetsialistide uute vahetuste — nõukogude inseneride õpetamisel ja kasvatamisel. Mõeldud 18 aasta kestel on tema käe alt läbi käinud suurem osa praegusi TPI õppejõude-elektrikuid. Vaevalt leidub vabariigis tehast või projekteerimisasutust, kus ei töötaks Eugen Puuseppa endisi õpilasi. Õppetöös on juubilar põhjalik ja nõudlik nii enese kui ka teiste suhtes. Vaatamata suurele erialasele ja ühiskondliku töö koormusele jätkub tal jõudu ja visadust viljakaks teaduslikuks tööks ning õppe- ning meetodilise kirjanduse rikastamiseks. Aastal 1963 kaitses juubilar edukalt kandidaadi-väitekirja asünkronmasinate teooria valdkonnas. Arvestades juubilarit erakordse nooruslikkuse ja reipusega, võime loota temalt edaspidi veelgi suuremaid teaduslikke saavutusi.

Soovime koos paljude endiste ja praeguste õpilaste ning töökaaslastega lugupeetud juubilarile veel palju edukaid töö- ja korradaminekute aastakümneid!

TPI elektrikud

Tulegen Mukanov

Möödunud sügisel kanti meie instituudi üliõpilaste nimekirja Tulegen Mukanov — nooruk, keda tema sünnimaast lahutab mitme tuhande kilomeetri pikkune vahemaa.

Lõpetanud kuldmedaliga Ust-Kaminogorski keskkooli Kasahstanis, suunati ta meie instituuti õppima ehituskunsti. Siin nägi Tulegen esmakordselt ka vabamaadlust, ja kohe kasutas ta ka võimalust sellega lähemalt tutvuda. Rõõmsaimeline noormees leidis kohe sõpru, kes meeleldi abistasid tal omandada vabamaadluse keerukaid saladusi.

Tulegen Mukanov ei tõmmanud kollektiivi alt: juba tänavu märtsis võitis ta TPI meistritiitli helveskaalus ja kuu aega hiljem tuli vabariigi kõrgemate koolide spartakiaadil võitjaks oma kehakaalus. Oktoobrikuus peetud Tallinna esivõistlustel saavutas ta Eesti NSV koondvõistkonna liikme I. Krukljakovi järel teise koha.

Et Tulegen Mukanov võistleb alles esimest aastat täiskasvanute vanuseklassis, siis võib temalt loota mõne aja pärast keskkooli lõpetamise kuldmedali kõrvale rohkesti «kulda» ka maadluses. See oleks kogu meie maadluskollektiivi ühiseks sooviks.

A. MÖTTUS

Laszlo Asszonyi

Päris mitme meie instituudi üliõpilase emakeeleks on ungari keel.

Vestlesin viienda kursuse masinaehitaja Laszlo Asszonyiga. Seekord eesti keeles. Õppida küllalftki lühikesel aja jooksul ära eesti keel ja vene keel on tõsine saavutus.

Kui Laszlo instituuti astus, ei osanud ta öieti vene keeltki. Vasutvõtuksamitel oli tal suureks abimeheks vene-ungari sõnaraamat.

Viie aasta kestel on Laszlo üsn põhjalikult tundma õppinud meie vabariiki. Ta on matkanud mootorrattal mööda Eestit. Eriti meeldivad talle meie kaunid mererannad. Vesteldes kunstist selgus, et Laszlo hindab väga eesti graafikat ja skulptuuri. Graafilised lehed kaunistavad ka tema toa seinu ühiselamus, kus ta elab koos oma noorema venna Andrasega. Vanem vend Istvan lõpetab sel aastal meie instituudi.

Laszlot võime sageli kohata kerge muusika kontsertidel. Meeleldi kuulab ta klassikute teoseid. Nagu enamik meie üliõpilasi nii viibib ka Laszlo suvel matkateedel, tihti aga näeme teda kunstinäitusel ja raamatukogus. Hommikuti algab tema tööpäev värske «Noorte Hääle» lugemisega.

ILLA KIBIN

U. VIHK

Sidemeid väljapaistvate teadlastega

Tallinna Polütehnilise Instituudi masinaehituse tehnoloogia kateedri ja Moskva Baumani-nimelise Kõrgema Tehnikakooli vahel on kujunenud tihedad sidemed. MBTY-st käis meil konsultatsioone andmas tehnikadoktor professor A. H. Malov. Külaline tutvustas meile õppetöö korraldust aparaadiehituse erialal MBTY-s ja pidas mehaanikateaduskonna üliõpilastele ülevaatliku loengu aparaadiehitusest.

Hiljem oli kateedri külas tehnikadoktor professor V. S. Korsakov. Kateedri õppejõududel oli rida vestlusi õppetöö taseme tõstmise eesmärgil, kusjuures põhjalikult analüüsiti kursuse «Masinaehituse tehnoloogia» programmi. Prof. V. S. Korsakov pidas mehaanikateaduskonna üliõpilastele loengu masinaehituse tehnoloogia alalt.

Hiljuti andis kateedris konsultatsioone tehnikadoktor professor N. N. Malinin. Ta pidas mehaanikateaduskonna õppejõududele loengute tsükli masinate detailide roomavusele arvutamise ja plastilisuse teooria tehnoloogiliste ülesannete teemal. Kuna professor N. N. Malinin on ühtlasi ajakirja «Известия ВУЗ Машиностроение» peatoimetaja, siis viidi tema juhatast läbi ajakirja ja lugejate konverents. N. N. Malinin tutvustas ajakirja eesmärke, selle teematikat ja teaduslike artiklite avaldamise tingimusi. Osavõtt konverentsist oli elav ja huvi ajakirja vastu suur. Otsustati tellida ajakirja regulaarselt mehaanikateaduskonna kõigile kateedritele ja suuta teaduskonnas valminud huvitavad artiklid avaldamiseks ajakirja veergudel. Ühtlasi valiti dots. V. Meng alalise vahendajaks TPI ja ajakirja toimetuse vahel.

Visadus sillutab teed

Möödunud olümpia-aasta oli täis toredaid saavutusi. Tulid võidud siit-sealt. Need, mida oodati, olid visad tulema, rohkem aga võitsid endale tähelepanu ülalatud.

Kišinjov. Siin peeti mulu NSV Liidu juunioride meistrivõistlused. Koos teistega sõitis medaleid riindama ka Milde Matikainen. Seekord asu ta 600 m starti Südamas oli küll mõned lootused — võib-olla jõuab paremate hulka. Kuid jalg oli alles eelmise päeva 400 m jooksust päris haige. Peale selle jooksevad veel mitmed nimekad konkurendid.

Kuid Milde on tuntud oma visaduse poolest. Küllap aitas visadus ka seekord. Kuld tuli Eestisse.

Tänavu asus Milde teele Almatasse. Nüüd tuli jõudu proovida juba NSV Liidu tugevamatega. Laine Erik läks välja medalitele, Milde aga ei teadnud endale mingisugust kohta ennustada. Küll aga mõlkusid mõtted hoopis meistrinormi juures.

Tubli isiklik rekord 2.08,6 ja tore kuues koht. Muidugi ka hõbehall meistrimärk. Suurkonkurrents mõjus hästi.

Need kaks näidet tõendavad ilmekalt, et treeningu el vabariigil pole olnud tühi töö Praegu harjutab ta hoolega treener Alfred Pisukese nõuanete kohaselt. Alati näeme Mildet rõhpana, sest ta täidab treeningu-annete suurima rõõmu ja huviga Kiirust ja vastupidavust on vaja 800 meetri jaoks. Talveperioodil saab joostud lähemaid otsi, sest kunagi oli Milde päris sprinter. Väike-Maarja Keskkooli 100, 200, 400 ja 800

Pildil: Milde Matikainen ja tema treener Alfred Pisuke.

meetri rekordid jäid tema nime kandma. Palju tuli suuskade ja korvpalliga tegemist teha. Tulevasel kergejõustikutreeneril tuleb aga kõigi aladega kursis olla, sest tuleval kevadel ootab diplomitöö kaitsmist. Seejärel aga töö oma erialal.

Kuigi treeningud ja õppimine võtavad oma osa ajast, jääb seda alati k'no, teatri ja raamatute jaoks. Viimaseid saab lugeda üsna tihti. Ka diplomitöö «Naiskeskmaajooksjate treeningu küsimusi füsioloogia aspektis» tingib uurimist-puurimist kirjanduses. Samuti huvitavad Mildet väga ka taktikajooksu küsimused. See on ju üks peamisi põhjusi, miks kaotatakse ja võidetakse.

Plaane ja kavatsusi on palju. Senised tubid saavutused lubavad eeldada, et see väikesekasvuline elavaloomuline neiu rõõmustab meid veel paljude uute võitudega. Vastigi aga võtab ta oma hoolalusteks võred kergejõustikut klased, kehtest võitvad end oma treeneri taolised entusiastid.

K. ZILMER

Elust vabariigi kõrgemates õppeasutustes

„Tore oli maal...“

Õppe- ja teadusliku töö kõrval on üliõpilastel kahtlemata üheks huvitavamaks tööõiguseks pedagoogiline praktika. Et saada heaks õpetajaks, ei piisa veel sellest, kui tunneme hästi oma eriala. Hea õpetaja ja kasvataja teab palju ja ka oskab palju. Mõten siin just oma teadmiste edasiandmise oskust. Võib olla hea spetsialist oma erialal, kuid see veel ei tähenda, et ollakse ka hea õpetaja. On vaja veel midagi. Ja just seda «midagi», mis on omane ainult õpetajale, täiendataksegi teraheaval pedagoogilisel praktikal.

Õpetajaametiga hakkavad üliõpilased kokku puutama juba alates teisest kursusest. Eelpraktika või üliõpilaste hulgas tuntud «liikva päeva» praktika on esimeseks sammuks, mis aitab lähendada vahemaad instituudi ja kooli ning üliõpilase ja õpetaja vahel. Eelpraktika toimub õppetöö katkestamata üksikul ajal — dalapäevadel neljandal ja viiendal semestril. Üliõpilased tutvuvad õppekasvatustööga koolis, klassijuhataja- ja klassivälise tööga, pioneeri- ja komsomolitööga. Samuti annavad juba üksikuid «proovitunde». Kui möödas on esimene «proovitund» ja võib-olla ka esimene unetu öö, siis, ime küll, istudes juba ammu armsaks saanud auditooriumis ja kuulates õpetaja loengut, selgub, et varem igavana tundunud loeng on nüüd nii huvitavaks muutunud.

Tõelist õpetajaametit hakkavad üliõpilased pidama aga pideval pedagoogilisel ja stažöörpraktikal. Äsja lõpetasidki oma viimase pedagoogilise praktika eesti keele, algklasside ja kehali-

Nende endi arvamus kõlas: «Tore oli maal.» Ainuke, mille üle kurdeti: praktika maal võiks olla ajalisel pikem. Eriti hästi tulid õpetajatööga toime üliõpilased Sirje Vabamäe, Koidu Sihvart, Mai Vahesoo, Ene Luks ja teised.

Kevadel aga seisab ees instituudi lõpetamine, tõi küll, seekord ilma diplomita. Enne aasta tublit tööd, hea iseloomustus töökohast ja siis antakse diplom kätte.

Tõeliseks pedagoogiliseks elamiseks võiks nimetada üliõpilaste suvist pioneerilaagri praktikat. Füüsika ja tööõpetuse osakonna kolmanda kursuse üliõpilane Jüri Kodres ütles selle kohta: «Laagris tundsin endid esmakordselt tõeliste kasvatajatena.» Kahtlemata on see nii. Kui koolipraktikal on alati su kõrval klassijuhataja ja aineõpetaja, siis pioneerilaagris tuleb olla palju iseseisvam. Tuleb osata vastata sadadele pisipõiste-tüdrukute küsimustele, tuleb osata organiseerida rühma tööd, kelle juhiks sa oled, nii, et 40—45 poissi-tüdrukut sellea rahu'e jääksid. Meie üliõpilased on tulnud selle tööga hästi toime. Iseloomustustest võib lugeda ainult kiitvaid hinnanguid. Need, kelle kasvatajaks või pioneerijuhiks olid üliõpilased Anne Neljas, Marju Vaidla, Niina Danilova, Eva Soomer ja teised, tulevad veel kaua meelde oma sõpru. Öeldi ju nii: «Meie rühma kasvataja oli ikkagi kõige parem.»

Joonistamise osakonna üliõpilastel on huvitavamaks ja oodatumaks suvine joonistuspraktika. Seni on maalitud Kunda korstnaid, Muhu kadakaid, Saaremaa tuulikuid ja paljusid teisi kohti ja toredaid inimesi. Sel

aastal korraldasime Piiri kultuurimajas koguni näituse Muhus valminud tödest. Tööd meeldisid, räägivad ju sellest rohked sissekanded külalisteraamatus. Näiteks «Pikk pai kaunite piltide eest!», «Kõige enam meeldivad tütarlapse tööd, kellega kura-meerisin» jne

Joonistajad käivad igal aastal veel muuseumipraktikal — Tartu Etnograafiamuuseumis ning Moskva ja Leningradi kunstivaramutes.

V. ŠTSELKANOVA, Ed. Vilde nimel. Tallinna Pedagoogilise Instituudi pedagoogilise ja tootmispraktika juhataja asetäitja

Üliõpilaste Teaduslikust Ühingust

Tartu Riikliku Ülikooli Üliõpilaste Teaduslik Ühing alustas oma tegevust 1948. aastal. Mõned ringid (näit. eesti keele ring) hakkasid töötama juba kolm aastat varem. Iga aastaga on ÜTÜ juurde moodustatud uusi teaduslikke ringe. Praegu on neid 64 ja osavõtjate arv ulatub üle 1700. Ringides esitatakse uurimistöötulemusi ettekannetena, kirjalikult vormistatud artiklite või konverentsi- või auhinnatöödena. Kevadine ÜTÜ teaduslik konverents, arvult kahekümnes, tõendas meil, et Tartu Riiklikus Ülikoolis on palju andekaid noori, kel on võimeid teaduslikuks tööks. Auhinnatööd oli tänavu rekordiline arv — 80. Alljärgnevalt mõnest ülikooli ÜTÜ ringist.

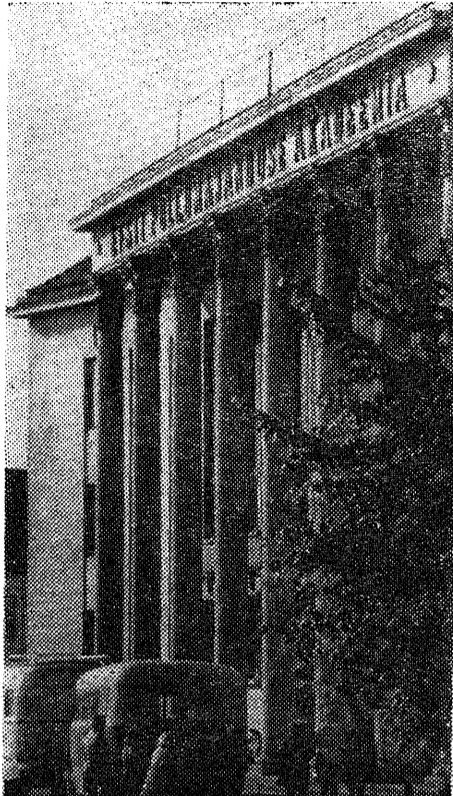
(Järg 4. lhek.)

ARVE JA FAKTE EESTI PÖLLUMAJANDUSE AKADEEMIAST

* Kõrgema haridusega põllumajandusspetsialistide ettevalmistamine meie vabariigis toimub Eesti Põllumajanduse Akadeemias. Kui 1951. aastal avati Tartu Ülikooli kolme teaduskonna baasil uus õppeasutus, oli seal õppijaid veidi üle 800. Praegu on akadeemia üliõpilaste arv päevas, õhtuses ja kaugõppe osakonnas kasvanud 3160-le.

* Õppetöö akadeemias toimub 11 erialal, sealhulgas kahel bioloogilisel — agronoomia ja zootehnika; neljal insenertehnilisel — põllumajanduse mehhaniseerimise, maaparandus, maakorraldus, liha- ja piimasaaduste tehnoloogia; kahel ökonoomilisel — põllumajanduslik raamatupidamine ja põllumajanduse ökonoomika. Neile lisanduvad veel selline bioloogilis-insenertehniline eriala, nagu metsamajandus, veterinaaria ja üks pedagoogiline — tootmisõpetajate ettevalmistamine.

* Oma rahvuslikult koosseisult on akadeemia üliõpilaspere tüüpiline näide rahvaste sõpruse põhimõttest. Eestlaste kõrval õpib siin venelasi, soomlasi, valgevenelasi, ukrainlasi, lätlasi, turkmeene, armeenlasi, karjalasi, marilasi, juute, rootslasi, tšehhe ja sakslasi.

* Eesti Põllumajanduse Akadeemia on oma tegevusaja kestel andnud vabariigi rahvamajandusele 4061 põllumajanduse spetsialisti.

Kõige uuem NSV Liidus

Eesti Põllumajanduse Akadeemia histoloogia kateeder sai enda käsutusse elektronmikroskooba УЭМБ-100 A. See unikaalne aparaat on valmistatud Sumõ tehases ja on käesoleval ajal kõige uuemaks universaal-elektronmikroskoobiks NSV Liidus.

Eesti NSV-s töötavatest elektronmikroskoopidest on ta samuti

kõige võimsam. Ta on varustatud viie magnetläätsaga, mis võimaldavad objekti uurida 200–200 000-kordses suurenduses. Objektist saadud kujutis on jälgitav fluorestseerival ekraanil, kuid samuti fotografeeritav mikroskoopi monteeritud fotokaamera abil (suuruses 9×12 cm).

Lugegem ajalehte „Moskovskije Novosti“

... Nõukogude Liidus antakse välja nädalalehte «Moskovskije Novosti» inglise, prantsuse ja hispaania keeles. Selle nädalalehe tavaline maht on 16 lehekülge.

«Moskovskije Novosti» loetakse enam kui 120 riigis. Rohkesti on meie lehel lugejaid ka Nõukogude Liidus — eeskätt inimeste hulgas, kes soovivad võrkeeli õppida või oma teadmisi sel alal süvendada.

«Moskovskije Novosti» valgestab igakülgset elu Nõukogude maailma, rahvusvahelist olukorda ja NSV Liidu välispoliitikat.

Kõrvuti materjalidega Nõukogude publitsistide sulest leiavad lugejad sealt väliskülaste mõtteavaldusi, välismaa ajakirjanike reisikirju jne. Tihtilugu esinevad meie lehe veergudel väliskirjanduse Moskvasse akrediteeritud saadikud.

«Moskovskije Novosti» toimetuse võtab arvesse Nõukogude lugejate keelelise ettevalmistuse erinevat taset ja avaldab nende jaoks erimaterjale. Näiteks on meil õpilastele mõeldud lehekülge, kus trükitakse huvitavaid lugusid, lihtsamaid ristsõnamõistatusi, humoristlikke joonistusi jne.

Üliõpilasi peaks huvitama üliõpilastelehekülge. Nende jaoks aga, kes vastavat võrkeelt juba küllaldaselt valdavad, avaldame välismaa kirjanike algupäraseid teoseid, mis veel ei ole vene keelde tõlgitud.

«Moskovskije Novosti» ingliskeelses väljaandes ilmub praegu Austraalia kirjaniku Jack Lindsay romaan «Maskid ja näod». Sellele järgnevad

Agathe Christie' populaarsed jutustused. «Moskovskije Novosti» prantsuskeelses väljaandes võivad lugejad tutvuda Pierre Gamarra uue romaani ja Georges Simenoni jutustustega.

«Moskovskije Novosti» korraldab üliõpilastele ja teistele mitmesuguseid konkursse, mille võitjale on välja pandud väärtuslikke auhindu.

Neile, keda huvitavad Nõukogude Liidu sise- ja välispoliitikat puudutavad ametlikud dokumendid, on mõeldud «Moskovskije Novosti» lisa. Koos lisaga ulatub nädalalehe maht 24 leheküljeni. See variant ei sisalda endas ei õpilaste ega üliõpilaskülge, samuti mitte välismaa kirjanike teoseid. 1966. a. kavatakse toimetuse peale tähtsate ametlike dokumentide ja Nõukogude riigi juhtide kõnede avaldamise organisatsioonide «Majanduslike teadmiste ülikooli» rubriigi.

Iga Nõukogude kodanik võib tellida nädalalehe «Moskovskije Novosti» kas ühiskondliku ajakirjanduslevitaja kaudu või otse sidejaoskonnast.

«Moskovskije Novosti» inglise-, prantsuse- ja hispaaniakeelset väljaannet saab tellida ka sugulastele või tuttavatele välismaal. Neid tellimusi aga võtab vastu ainuüksi toimetuse (Moskva K 9. Gorki tn. 16/2). Selleks on vaja rahakaardiga sinna saata 3 rbl. 12 kop. (aastatellimuse hind) ja täpne aadress (tolle riigi keeles, kuhu tellitav leht läheb).

N. PARHOMENKO
nädalalehe «Moskovskije Novosti» ühendatud toimetuse kirjastuse juhataja

Kaastööna Pedagoogilisel Instituudil

Üliõpilaste Teaduslikust Ühingust

(Algus 3. lk.)

LOODUSKAITSERING (ühine EPA-ga).

Ring asutati aastal 1958 grupi entusiastide poolt. Praegu on ringi juhendajaks energiline loodusteadlane Jaan Eilart. Seitse aasta vältel on ring kasvanud üsnagi suureks — liikmeid loetakse üle 200. Esindatud on kõigi teaduskondade üliõpilased nii TRÜ-st kui ka EPA-st. Ringi huvitavamaks ürituseks on kujunenud ekskursioonid vabariigi looduskaitsealadele.

NLKP AJALOO RING. Et seda ainet käsitletakse kõigis teaduskondades, on töö liiklup ajaloo ringis väga vajalik. Eriti tuleb see kasuks I–II kursuse üliõpilastele, keserialase uurimistööga tavaliselt veel ei tegele. Mõned nooremate kursuste üliõpilaste uurimistööd on osatunud nii kõrgetasemeliseks et autorid vabastati NLKP ajaloo eksameist. NLKP ajaloo ringi on olnud terve rida ühiseid üritusi ajalooringiga.

On toimunud küsimuste-vastuste õhtud, kohtumised EKP KK Partei Ajaloo Instituudi töötajatega ning Suure Isamaasõja veteranidega. NLKP ajaloo ring on üheks neljast ühiskonnateaduste ringist (NLKP ajaloo, poliit-ökoonomia, sotsioloogia- ja filosoofiaring).

PEDAGOOGIKARING on konverentsidel esinenud kõrgetasemeliste töödega. Ringi esimeheks on ajaloo osakonna neljanda kursuse üliõpilane Aino Kits. Uurimistöös on olnud keskmaks teemaks raskestikavatatavad õpilased, kodu ja kooli va-

hekorid, õpilase arengu kujunemine jne. Ringi tööplaani kuuluvad ka õppekursioonid. Hiljuti tehti kolmepäevane reis Leningradi.

VÄLISKIRJANDUSE RING (teaduslik juhendaja prof. V. Altoa) jaguneb inglise, saksa ja prantsuse sektiiooniks. Ringis tutvustatakse lähemalt paljude Lääne kirjanike loomingut. ÜTÜ XX konverentsil esinesid hästi Pilvi Paluoja, Kadi Tammemägi, Lelli Hellenurm ja teised ringi liikmed.

Kõige rohkem teaduslikke ringe on ARSTITEADUSKONNAS — 27 (anatomia-, psühhiaatria-, farmaatsia-, kirurgia-, neuroloogia-, patoloogilise anatoomia- ja teised ringid). Kõigi nende ülesandeks on anda võimalikult parem ettevalmistus tulevastele arstidele.

FÜÜSIKA-MATEMAATIKA-TEADUSKONNAS tegutseb ringe 10 — algebra- ja geometria-, arvutusmatemaatika-, üldise keemia ja teised ringid. Arvuliselt järgnevad AJALOO-KEELE-TEADUSKOND (7 ringi), BIOLOOGIA-GEOGRAAFIA-TEADUSKOND (6 ringi), KEHAKÜLTUURITEADUSKOND (6 ringi), ja ÕIGUS-MAJANDUSTEADUSKOND (6 ringi).

Ülikooli ÜTÜ tööd juhatab nõukogu esotsas esimehe Uno Siimanniga. Üliõpilaste Teadusliku Ühingu keskmaks eesmärgiks on arendada sidemeid NSV Liidu teiste kõrgemate õppeasutuste üliõpilastega, kõige enam loomulikult meie vabariigi noortega.

S. ENDRE

Kas seminaridel tohib vaielda?

Taolise küsimusega pöördus minu poole üks TPI üliõpilane. Antud küsimusele ei saa vastata otseselt «jah» ega «ei», sest vaidlused võivad olla mitmesugused.

Toome näiteid. Kaasaja üliõpilane on huvitatud paljust filosoofia diskussioonilistest küsimustest: «Kas masin võib mõelda?» — seda küsimust arutati gruppides AV-31 ja LE-31. «Mis on ruum?» — AS-37, jne.)

Kuidas lahendati esimene küsimus? Grupis LE-31 esitati see küsimus seminaritunnis, mille teemaks oli «Materia ja tema eksisteerimise vormid». Selgus, et esmalt on vaja selgitada, mis on mõtlemine. Need küsimused olid aga alles järgmise seminari teemaks. Sellepärast vaidlus ei õnnestunud, kulutas ainult aega ja viis seminari teemast kõrvale.

Teisiti oli lugu grupis AV-31. Arvamused, kas masin võib või ei või mõelda, olid argumenteeritud, lähtuti mõtlemise ja teadvuse olemusest (teadvuse ühiskondlik iseloom, mõtlemise loov iseloom jne.). Nisugune vaidlus, kus osatakse peale seisukohade «jah» või «ei» anda ka põhjendusi, kannab positiivset iseloomu. Oponendid teavad, millest nad

räägivad ja oskavad oma seisukohti argumenteerida.

Järeldus on järgmine. Vaidlus kõrgema õppeasutuse seminaritunnis ei pea olema vaidluse pärast, vaid vaidlus uute teadmiste omandamise pärast. On vaja: esiteks — et vaidlus oleks seotud antud seminari teemaga ja õpitava materjaliga, teiseks — enne selgeks teha, mille üle tahetakse vaielda. On tarvis selgeks teha, mida me mõistame põhimõistete all, mis on seotud diskussiooniga. Seda läheb vaja selleks, et teadlikult oma seisukohti argumenteerida.

Lühidalt: vaidluseks on vaja valmistuda ette seminarikava põhjal.

Näiteks tahtis üliõpilane J. Dranišõn (rühmast LR-37) kümne minuti jooksul tõestada, et Hegel oli agnostik ja et Marxi peamiseks teemaks oli L. Feuerbachi filosoofilise õpetuse edasiarendamine ning süvendamine. Selgus, et ta ei olnud midagi lugenud ega läbi mõelnud, isegi õpikut mitte. Ta ei teadnud, mis on agnostitsism, materialism, kes oli Hegel ja missugused on Marxi õpetused filosoofia alalt — kuid need küsimused olid vaja

Analüüsi humanitaerialade kateedri tööd

Ühiskondlike Erialade Teaduskonna Nõukogu kuulas oma viimase koosolekul ära teaduskonna humanitaerialade kateedri juhataja sm. M. Sõnno aruande kateedri tegevusest.

Selgus, et kõige hinnatavaks saavutuseks kateedri töös tänava on see, et esmakordselt meie instituudi ÜET ajaloo suudeti alustada õppetööd lektor-propagandisti erialal. On koostatud 52 üliõpilasele koostatud õppegrupp ning viidud läbi esimesed sisukad õppused. Huvitav ja konkreetne tegevuskava on lektor-propagandisti erialala taotlejatele koostatud ka edaspidiseks.

Midagi rõõmustavat ei paku aga pilt ülejäänud erialade osas. Kuigi üle poole semestrist on juba möödunud, pole suudetud tööd alustada sellisel üliõpilastele suurt huvi pakkaval erialal, nagu reporter-kirjasaatja, kuigi kõik võimalused selleks on olemas. Ilmalike kombetalituse organisatoori erialal on möödunud õppeaastal alanud töö soikunud, kusjuures suurel määral on see tingitud asjaolust, et pole suudetud lahendada eriala juhendaja küsimust. Õiget hoo-gu pole saanud ka töö ekskursioonijuhil erialal.

Nõukogu kavandas abinõud ÜET humanitaerialade kateedri töö parandamiseks.

Arutusel olid ka küsimused, mis on seotud uute üliõpilaste vastuvõetuga neile erialadele, kus uued õppegrupid alustavad tööd kevadsemestril.

H. REIM

RAJA TAGANT

Ule paarisaja Tokio ülikooli õppejõu ja teadusliku töötaja tegi protestiavalduse Jaapani ja Lõuna-Korea lepingu ratifitseerimise vastu.

* * *

Lõuna-Aafrika Vabariigis asuva Witwaterstrandi ülikooli üliõpilane Sheila Weinberg mõjuti poolteiseks aastaks vang. Teda süüdistati osavõetus illegaalse noorsoo-organisatsiooni tegevusest.

* * *

Portugali võimud sulgesid Lisaboni üliõpilaste Kodu. Üliõpilasorganisatsioonid esinesid sel puhul arvukate protestiavaldustega ja nõudsid otsuse kohest tühistamist.

Mootorisporti kohtunike kursused

VSU «Kalevi» kohtunikekogu korraldab mootorisporti kohtunike kursused. Õppuste algus 15. jaanuaril 1966. a. Registreerida peahoones I korrusel, tuba 11 sm. E. Saa juures.

selleks seminariks selgeks teha. Lühidalt — üliõpilane ei teadnud, mille üle ta vaieldes. Diskussioon eksisteeris ainult selleks, et seminaril midagi öelda. Resultaat: seminarikava ei olnud üliõpilaste poolt läbi töötatud. Vaidlus, kui seda üldse nii võiks nimetada, jättis halva mulje nii õppejõule kui ka üliõpilastele.

V. HÜTT.

TPI filosoofia kateedri assistent

Toimetaja aset. V. VOLT

Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин.

MB-10190

Hind 2 kop.

Tellimise nr. 3047
Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk 40/42